

آینه‌های روبه‌رو

نگاهی به دو نمایش خارجی

از بازیگر سالاری تا سلطه تکنولوژی

آینا قطبی‌بعقوبی

ترکیب دو زمان

نمایش ترکیب دو زمان، کار گروهی فرانسوی، اجرایی کاملاً بازیگر‌سالار از دو دلقک است که چندین موقعیت مختلف را با پاس‌زهایی قابل‌قبول خلق می‌کنند. دلقک‌های این نمایش همان تیپ‌های مرسوم نمایش‌های میسم و دلقک‌های سیرک هستند. یکی جدی، مبادی ادب و بالغ؛ و دیگری ابله، شلخته و کودک‌واره اجرای نمایشی آنها پر جنب‌وجوش و مفرح است و در ارتباط با مخاطب، بسیار موفق هستند. دلقک‌های ترکیب دو زمان درست به همان شیوه دلقک‌های سیرک در صحنای خالی و با کمترین وسایل، موقعیت‌های جذاب و حتی پیچیده را به اجرا در می‌آورند. همه قدرت نمایشی آنها در بازیگر به معنای سلطان این‌چون‌وچرای صحنه خلاصه شده است. بازیگر که از بدن، هوشمندی و خلاقیت خود به بهترین شکل استفاده می‌کند. نمایش این دو دلقک همچون تمامی نمایش‌های چنین ژانری وابسته به مخاطب و شرکت او در روند تولید اثر است. این شرکت مخاطب و کنش متقابل او با صحنه، هرچند در نمایش سنتی ایرانی ریشه داشته و برای مخاطب ایرانی پدیدهای تازه نیست، اما در سطح تئاتر صحنه‌ای ایرانی چندان سابقه و پیشینه‌ای ندارد. شاید همان‌ا این‌روست که در یکی، دو اجرای این گروه، نمایش با همکاری مخاطبان بسیار موفق است و در یکی دو اجرای دیگر سطح حداقلی شرکت مخاطب در پروسه تولید نمایش، رخ می‌دهد. تئاترهای صحنه‌ای ایرانی، عموماً نمایش‌هایی با سلطه غالب متن بر صحنه هستند که نقش کارگردان و بازیگر در آنها، آن‌طور که شایسته تئاتر است، پررنگ نیست. مخاطب ایرانی عادت به نشستن در پشت دیوار چهارم و تماشای یک نمایش، درست شبیه به تماشای یک فیلم در سینما را دارد. در ترکیب دو زمان، یادآور اصالت هنر نمایش در فرم‌های ابتدایی آن است. هنری که بیش از آنکه به متن، تکنولوژی و امکانات مدرن وابسته باشد، به انسان وابسته بود. مصاف‌شدن چنین تجربیاتی به عرصه تئاتر ایرانی قطعاً می‌تواند هم به رشد و بالندگی تئاتر تولید داخل کمک کند و هم به تعداد مخاطبان تئاتر بیفزاید.

دوران تیرگی

نمایش دوران تیرگی تیرگی‌کاری از یک گروه ایتالیایی، نمایشی کاملاً مبتنی بر استفاده از تکنولوژی است. نمایش در چهل و پنج دقیقه و به کمک یک اسکرین بزرگ سیاه‌وسفید و یک

بازیگر، ساختار دیکتاتوری یک جامعه تمامیت‌خواه و مواجهه انسان با این ساختار را به نمایش می‌گذارد. در ابتدای اجرا اسکرین بزرگ روی صحنه، یک بازی کامپیوتری دوبعدی را پخش می‌کند. از همان بازی‌هایی که زمانی متعلق به آتاری‌های خانگی بودند و امروزه سر از گوشی‌های موبایل در آورده‌اند. تپه‌ها در بالای صفحه به پایین می‌آیند و قبل از سقوط به انتهای صحنه باید توسط تفنگ کنسول بازی، شکار شوند. پس از این شروع آغازین که خبر از بازی‌واره بودن نمایش می‌دهد، بازیگر به روی صحنه می‌آید. از ابتدای نمایش تا انتها بازیگر که سرتاپا سیاه پوشیده، با تصاویر سیاه‌وسفید روی اسکرین بازی می‌کند. او گاه با رفتن به پشت صفحه و با سسایه‌بازی به تصاویر این صفحه پیوسته و جزیی از آن می‌شود و گاه به روی صحنه و نزدیک مخاطبان آمده و از صحنه جدا می‌شود. صحنه اسکرین، آنقدر بزرگ است که بازیگر در برابر آن چندان هم به چشم نمی‌آید. بازیگر نیز استفاده خلاقانه خاصی از بدن خود نمی‌کند. او بیشتر از آنکه یک بازیگر باشد، یکی از شخصیت‌های انیمیشنی است که به‌روی اسکرین پخش می‌شود. بزرگی صفحه اسکرین در برابر کوچکی بازیگر، نشان از سلطه می‌دیل تکنولوژی و وسایل ارتباط‌جمعی در دنیای امروز دارد. سلطه‌ای که انسان‌ها را شبیه‌سازی کرده و با فردیت می‌جنگد. این همان خصلت مشترک وسایل ارتباط‌جمعی امروزی با حکومت‌های دیکتاتوری است. فشار برای کشتن فردیت آنقدر زیاد است که بازیگر، نمایش در صحنه‌ای خودش را با رویاهایش دار می‌زند. دوران تیرگی، نمایشی کاملاً تکنولوژی‌محور است که بازیگر در آن به چشم نمی‌آید. نمایش در حقیقت، یک انیمیشن ۴۵ دقیقه‌ای است. حتی بازی بازیگر در قالب سایه‌بازی نیز بیشتر به همان تصاویر سیاه‌وسفید روی اسکرین شبیه می‌شود تا اصالت نمایش‌های سایه‌بازی. دوران تیرگی، تصویری از اضمحلال اصالت نمایش‌های کهن در دل رشد و قدرت‌گیری تکنولوژی و امکانات مدرن بر صحنه‌ای است که دیگر چندان تفاوتی با کامپیوترها و تلویزیون‌های خانگی ما ندارد.

ادب‌وهنر

حاشیه‌های اختتامیه جشنواره فجر

عکس‌ها: امیر جباری/شرق

هفت هنر

خواننده ۲۲ساله، «گرمی» را جارو کرد

■ شرق: آدل خواننده ۲۲ساله انگلیسی برای آلبوم «۲۱» شش جایزه اصلی مهم‌ترین رخداد موسیقی جهان در سال ۲۰۱۲ را به خود اختصاص داد. این خواننده جوان انگلیسی‌سی که در رشته‌های مختلف نامزد دریافت جایزه بود، جوایز گرمی را با یک آلبوم جارو کرد. آدل با کسب این شش جایزه از جمله جایزه بهترین آلبوم سال به رکورد بیانسه رسید. در تاریخ ۵۴ساله جایزه گرمی این دو تنها خواننده‌های زنی هستند که موفق شدند در یک شب شش جایزه گرمی را از آن خود کنند.

آدل در شش رشته نامزد جایزه گرمی بود که هر شش جایزه را برای آلبوم «۲۱» و دو اهنگ موفق آن یعنی «فلتین در اعماق» و «کسی مثل تو» گرفت. این خواننده در سه رشته اصلی (بهترین آلبوم، ترانه و اهنگ سال) برنده جایزه گرمی شد و به این‌ترتیب به رکورد نورا جونز که سال ۲۰۰۳ به این مهم دست یافته بود نیز دست یافت. آدل سال ۲۰۰۹ با اولین آلبوم خود به نام «۱۹» برنده جایزه استعداد ناظهور گرمی شده بود.

«۲۱» دومین آلبوم آدل ۲۲ساله است که با فروش ۳۸/۳میلیون نسخه به فروش‌ترین آلبوم سال بدل شد. این آلبوم برای ۲۰ هفته غیرمتوالی صدرنشین جدول فروش‌ترین آلبوم‌های هفته در آمریکا بود. این آلبوم اگر یک هفته دیگر در صدر جدول بماند رکورد «محافظ» با صدای ویتنی هوستون را می‌شکند، که چند ساعت قبل از این مراسم پیکر بی‌جان‌ش را در یکی از اتاق‌های هتل هیلتون لس‌آنجلس محل برگزاری مراسم پیدا کردند.

پنجاه و چهارمین دوره جایزه گرمی یکشنبه شب در استیبل سنتر هتل هیلتون لس‌آنجلس در حالی برگزار شد که گروهی از چهره‌های شاخص دنیای سینما و موسیقی از جمله گوینت پالترو و پل مک کارتنی حضور داشتند. شگفتی‌ساز دیگر جوایز گرمی ۲۰۱۲ بِن آیور بود که جایزه استعداد ناظهور گرمی را گرفت. این خواننده موسیقی محلی درحالی برنده شد که بسیاری فکر می‌کردند نیکی میناز برنده جایزه است.

جایزه گرمی (در اصل: جایزه گرامافون) توسط آکادمی ملی علوم و هنرهای ضبط موسیقی، به دستاوردهای برجسته در تولید موسیقی تعلق می‌گیرد. از بین سه مراسم بزرگ موسیقی جهان، گرمی بزرگ‌ترین آنهاست. ارزش جایزه گرمی برابر با جایزه اسکار در صنعت فیلمسازی و جایزه امی در تلویزیون است.

دور ایران

■ سریال‌های «داستان یک شهر» به کارگردانی اصغر فرهادی و «بچه‌های مدرسه همت» به کارگردانی رضا میرکریمی نیز در کنار آثاری چون «گرگ‌ها» و «ساعت شنی» در سال جدید به نمایش خانگی می‌آیند. ■ همایون ثابتی مطلق (دبیرانجمن هنرمندان نقاش) در برگزاری نمایشگاهی از آثار هنرمندان عضو انجمن نقاشان خبر داد که اردیبهشت سال آینده در تهران برگزار خواهد شد. ■ به کارگردانی «شکان صادقی» در سالن «تنظایی» خانه هنرمندان، «آه پدر، آه پدر بیچاره»، به خانه هنرمندان می‌آید. «آه پدر، پدر بیچاره»، داستان زنی به نام «مادم رزیتل» را روایت می‌کند که با حکمفرمایی تحولات فراوانی، زندگی و سرنوشت اطرافیان را دستخوش ماجراهایی عجیب و اتفاقی ناگوار می‌کند. دیوانوش آصف‌وزیری، رها نورمحمدی، گیلدا حمیدی، سینا رحمانی، سوده شرحی و اشکان صادقی در این نمایش بازی می‌کنند.

دور جهان

■ جفری زاسلو، نویسننده کتاب‌های پرطرفوشی همچون «آخرین نطق» و «دختران ایمز» در سانحه رانندگی در شمال میسیگان آمریکا درگذشت. به گفته مقامات پلیس، راسلو حین رانندگی کنترل خودرو را از دست داده و پس از برخورد با یک کامیون در دم جان سپرد. گفته می‌شود، قبل از وقوع این حادثه تلخ این رمان‌نویس فقیده به منظور امضای قرارداد یک کتاب در پتوسکی بوده است. ■ کمیانی فیلم «دریم ورکر» نسخه جدیدی از رمان معروف «به کا» را به سینما می‌آورد. فیلم‌نامه این اثر اقتباسی توسط «استیون نایت» به نگارش در خواهد آمد. به گزارش وراتی، فیلم «به‌کا» که براساس رمان «دافنه دو موریه» ساخته شد، داستان ندیمه‌ای جوان در مونت کارلو است که با مرد جوان ثروتمندی به نام «ماکسیم دو وینتر» که همسرش ربه‌کارا به تازگی از دست داده است، در رمان کلاسیک «به‌کا» برای اولین‌بار توسط «آلفرد هیچکاک» کارگردانی شد. این فیلم محصول ۱۹۴۰ آمریکا جوایز اسکار بهترین فیلم و بهترین فیلمبرداری را از آن خود کرد.

که ببر انبار بگذرار، اما می‌خواهم از خانواده‌ام و به‌خصوص مادرم تشکر کنم که برای اینکه من را به کلاس‌های بازیگری بفرستد سه‌الگویش را فروخت، من همیشه از سوی مردم در حال سیمرغ گرفتن هستم. از عطاران عزیز که به من اعتماد کرد و به دلیل فوت پیرزن‌های بازیگر این نقش را به من سپرد، تشکر می‌کنم، زیرا او این نقش را برای من در نظر گرفت، در حالی که تهیه‌کننده مایل بود نقش را به یکی از افراد مسن با دستمزدی ناچیز بدهد. تهیه‌کننده حتی کی‌خسته نباشید هم تاکنون به من نگفته است. الان دیگر کسی نقشی به من نمی‌دهد تنها آقای جیرانی جنسیتی به من داده است. با این همه به خاطر اینکه ماشین دارد این رنگ‌زله پای تابوت را قبول می‌کنم.»هنگامه قاضیانی برنده سیمرغ بلورین بهترین بازیگر زن در فیلم «روزهای زندگی» از بسیاری تشکر کرد و گفت: «سلام به همه هم‌قبیله‌های عزیزم. مردم سرزمینم که فکر می‌کنم انتظار من نداشتید، اما زمان باهوش‌تر از ما است. همه کاندیداهای این بخش زنان معتبری هستند، با احترام به همه آنها اما این‌را شاهد اسلمی عجیبی بودیم. سال سختی داشتیم. شاید با این حرف دلم آرام گیرد، متشکرم از هیات انتخاب و داوری که مرا دیدند و با رای‌ه جایزه شوقی بودند برای راه سخی که در پیش دارم. از محمدعلی باشه‌آهنگر تشکر می‌کنم که بخشی از جنگ را که در ۹ سالگی و پناهگاه‌ها تجربه کرده بودم، به من آموخت و شیخ‌طادی که با حرمت و احترام‌بخشی، جنگ را مستندوار از او یاد گرفتم و با احترام به شهدای وطنم از ابتدای تاریخ ایران زمین می‌خواهم حرف‌هایم را با شعری به پایان برسانم که زندگی کردن به گدایی در این جهان به از بی‌احترامی به ارواح بزرگانی است که معلومان هستند.»پرویز شیخ طادی، برنده سیمرغ بهترین کارگردانی برای روزهای زندگی که جایزش را به داور این دوره تقدیم کرد، چنین گفت: «خیلی ممنونم. دلم می‌خواست به تعداد تشکر کنم از استانی که من را همراهی کردند تا به هر کدام یک سیمرغ می‌دادم. ۵۰ گ سیمرغ داشتم به داوود میرباقری برای هر قسمت «مخترانه‌ها» می‌دادم. این سیمرغ را به کارگردانی تقدیم می‌کنم که برای داوری خود و دبیری تهیه‌کننده فیلمش از بخش مسابقه کنار گذاشته شد. سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی را به فیلم «فلاکدهای طلا» ساخته ابوالقاسم طالبی می‌خواهم تشکر کنم از استانی که من را همراهی کردند تا به او سلام می‌کنم. اما این جایزه رنگ‌زله پای تابوت است. یادم هست زمانی که سیمرغ بلورین را برای فیلم مادر گرفتم تازه شهرک غرب آمده بودیم. البته من همیشه بچه نازی‌آباد هستم. من با لیلا حاتمی عزیز که به من گفت: «عمو اکبر من می‌خواهم کرسی ببینم» آدمیم خانه پدرم همان‌طور که زیر کرسی نشسته بود به سیمرغ من نگاه کرد و گفت اکبر آقا این از طلاست. بعد خواست که بگذارم روی تلویزیون اما وقتی فهمید که طلا نیست گفت

جایزه نیز بسیار خوشحال هستم. در مورد این فیلم باید بگویم در داوری اندکی به این فیلم کم‌لطفی شد، چون «برف روی کاج‌ها» فیلمی مخاطب‌پسند بود و افراد زیادی آن را دوست داشتند. به نظرم می‌توانست در داوری‌ها به آن توجه بیشتری شود.»رسول صدرعلمی، داور بخش نگاه نو که جایزه ویژه دبیر جشنواره را دریافت کرد، چنین تشکر کرد و گفت: «جشنواره اسال صدقانه به رسانه‌ها گفت: همیشه زباله‌هایی که کنار دریا، رودخانه و حتی در خیابان‌های شهر ریخته می‌شد، آزارم می‌داد. برخلاف تصور عام، «ترانچی‌پوش» فیلمی سفارشی نیست. من فیلمنامه این فیلم را دو سال پیش نوشتم و فرهنگسازي در مورد نظافت و حفاظت از محیط زیست از دغدغه‌های من است. این فیلم به سفارش شهرداری تهران نیست و تنها به دلیل اینکه به لباس و لوازمی چون ماشین مخصوص حمل زباله نیاز بود، شهرداری به ما در این خصوص کمک کرد. به نظر می‌رسد داورها به این فیلم، نگاه خاصی داشتند. حقیقتاً نسبت به بازی حامد بهداد کم‌لطفی شد، به طوری که حتی بهداد در کاندیدای بهترین‌ها نیز حضور نداشت. بازیگران فیلم من به خاطر اینکه شنیده بودند فضای نشست‌های پرسش و پاسخ زیاد مناسب نیست و در آنجا بی‌احترامی‌هایی نسبت به عوامل فیلم‌ها می‌شود، از حضور در نشست نقد فیلم وحشت کردند. جمال ساتاتیان، تهیه‌کننده «برف روی کاج‌ها» و برنده سیمرغ مردمی بعد از تشکر از مردم چنین گفت: «از مردم تشکر می‌کنم که حداقل باعث شدند این فیلم جایگاهی در جشنواره داشته باشد. این سومین بار است که مردم به یکی از فیلم‌های من جایزه می‌دهند. اولین جایزه را برای «چهارشنبه‌سوری» و دومین جایزه را برای «به رنگ اروغان» گرفتم و این سومین جایزه است. این موهون تلاش‌های یک گروه است که در راس آن شخصی مثل پیمان معادی قرار دارد که با توانایی‌هایش این فیلم را ساخت. من می‌خواهم این جایزه را به معادی تقدیم کنم.»پیمان معادی، کارگردان فیلم «برف روی کاج‌ها» بعد از گفتن یک ببخشید خطاب به مسوولان حاضر بر سن بوسه‌ای برای مردم فرستاد و گفت: «حرف زیادی برای گفتن ندارم، تنها اینکه برای ۱۰ سال آینده از تک‌تک شما سیمرغ گرفتم. من برای همین وارد سینما شدم. می‌مانم و هستم. فقط دوست دارم جای دوست خوبم اصغر فرهادی را هم خالی کنم.»وی بعد از مراسم نیز گفت: «بوست داشتن فیلم توسط مردم را دوست داشتم و از اینکه توانستم فیلمی بسازم که مردم با دیدن آن لذت ببرند، خوشحالم.»همان‌ا رفتار، برنده دیپلم افتخار بهترین بازیگر زن بخش نگاه نو بعدتر به رسانه‌ها گفت: «فردا در جایگاهی مختلف سینما، به نوبه خود زحمت می‌کنشند و من نیز به انتخاب‌های داوری احترام می‌گذارم. از بازی در فیلم «برف روی کاج‌ها» بسیار لذت بردم و از کسب این

خاتم وحیده محمدی‌فر برای نگارش فیلمنامه این فیلم و از همه عوامل فیلمم و بازیگران این فیلم به خصوص حامد بهداد که با بازی درخشانش یک حس خاصی به فیلم داد و من را مشغوف کرد، تشکر می‌کنم. متأسفم که اینجا نیست تا جایزه خود را بگیرد. من تصمیم گرفتم یکی از جایزه‌هایی را که قبلاً گرفتم، به او بدهم.»همچنین داریوش مهرجویی بعد از دریافت این جایزه به رسانه‌ها گفت: همیشه زباله‌هایی که کنار دریا، رودخانه و حتی در خیابان‌های شهر ریخته می‌شد، آزارم می‌داد. برخلاف تصور عام، «ترانچی‌پوش» فیلمی سفارشی نیست. من فیلمنامه این فیلم را دو سال پیش نوشتم و فرهنگسازي در مورد نظافت و حفاظت از محیط زیست از دغدغه‌های من است. این فیلم به سفارش شهرداری تهران نیست و تنها به دلیل اینکه به لباس و لوازمی چون ماشین مخصوص حمل نیاز بود، شهرداری به ما در این خصوص کمک کرد. به نظر می‌رسد داورها به این فیلم، نگاه خاصی داشتند. حقیقتاً نسبت به بازی حامد بهداد کم‌لطفی شد، به طوری که حتی بهداد در کاندیدای بهترین‌ها نیز حضور نداشت. بازیگران فیلم من به خاطر اینکه شنیده بودند فضای نشست‌های پرسش و پاسخ زیاد مناسب نیست و در آنجا بی‌احترامی‌هایی نسبت به عوامل فیلم‌ها می‌شود، از حضور در نشست نقد فیلم وحشت کردند. جمال ساتاتیان، تهیه‌کننده «برف روی کاج‌ها» و برنده سیمرغ مردمی بعد از تشکر از مردم چنین گفت: «از مردم تشکر می‌کنم که حداقل باعث شدند این فیلم جایگاهی در جشنواره داشته باشد. این سومین بار است که مردم به یکی از فیلم‌های من جایزه می‌دهند. اولین جایزه را برای «چهارشنبه‌سوری» و دومین جایزه را برای «به رنگ اروغان» گرفتم و این سومین جایزه است. این موهون تلاش‌های یک گروه است که در راس آن شخصی مثل پیمان معادی قرار دارد که با توانایی‌هایش این فیلم را ساخت. من می‌خواهم این جایزه را به معادی تقدیم کنم.»پیمان معادی، کارگردان فیلم «برف روی کاج‌ها» بعد از گفتن یک ببخشید خطاب به مسوولان حاضر بر سن بوسه‌ای برای مردم فرستاد و گفت: «حرف زیادی برای گفتن ندارم، تنها اینکه برای ۱۰ سال آینده از تک‌تک شما سیمرغ گرفتم. من برای همین وارد سینما شدم. می‌مانم و هستم. فقط دوست دارم جای دوست خوبم اصغر فرهادی را هم خالی کنم.»وی بعد از مراسم نیز گفت: «بوست داشتن فیلم توسط مردم را دوست داشتم و از اینکه توانستم فیلمی بسازم که مردم با دیدن آن لذت ببرند، خوشحالم.»همان‌ا رفتار، برنده دیپلم افتخار بهترین بازیگر زن بخش نگاه نو بعدتر به رسانه‌ها گفت: «فردا در جایگاهی مختلف سینما، به نوبه خود زحمت می‌کنشند و من نیز به انتخاب‌های داوری احترام می‌گذارم. از بازی در فیلم «برف روی کاج‌ها» بسیار لذت بردم و از کسب این

تفاوت‌ها شباهت‌ها

اما این دوره جشنواره فیلم فجر از نظر انتخاب بیشترین میزان تفاوت را داشت. برای دومین بار جشنواره فیلم فجر بهترین فیلم نداشت و دو دیپلم افتخار اهدا شد. بهترین فیلم از نظر مردم در هیچ بخشی از مسابقه اصلی مورد استقبال قرار نگرفت. تعداد زیادی دیپلم افتخار داده شد. زیرا طبق اساسنامه باید میزان مشخصی سیمرغ داده می‌شد. برندگان هم روی صحنه هم بعد از آن نظرات خود را مطرح کرده‌اند. مهرجویی برگزیده ویژه هیات داوران برای «ترانچی‌پوش» روی صحنه گفت: «می‌خواهم از فرصت استفاده و از همکاری تشکر کنم. از همکاری و همراهی

اسلامی‌ندوشن و جهان‌بینی فردوسی

ایسنا: محمدعلی اسلامی‌ندوشن از نگارش کتابی درباره «جهان‌بینی فردوسی» خبر داد و گفت: «مشغول تألیف کتابی درباره جهان‌بینی فردوسی هستم که با عنوان «جهان‌بینی شاهنامه» منتشر خواهد شد.» گفته او، این کتاب به عمده اندیشه‌های حکیم ابوالقاسم فردوسی می‌پردازد.

تقدیر از مقالی و کلانتری و درفشه

شرق: هفته‌تصویرگری شامل نشست‌ها، کارگاه‌های تخصصی، تقدیر از سه استاد تصویرگری «فرشید مقالی، پرویز کلانتری و منوچهر درفشه» در اختتامیه و نمایشگاهی از آثار هنرمندان عضو انجمن تصویرگران در تمامی گالری‌های خانه هنرمندان برپاست و تا ۲۸ بهمن ادامه خواهد داشت.

ناکامی جدایی و تقدیر از اسکورسیزی

او که جایزه بهترین کارگردانی را هم گرفت، پس از دریافت جایزه بهترین کارگردانی گفت: «بسیار هیجان‌زد و خوشحال هستم که توسط همکارانم شایسته دریافت این جایزه شده‌ام. خوشحالم که براد پیت که جایزه را به من اعطا کرد، نام مرا درست خواند.»مربل استرپ پس از ۲۱ سال توانست نظر داوران انگلیسی را به خود جلب کند و جایزه بهترین بازیگر نقش اول زن را برای بازی در باتوی آهنین بگیرد. در این شب قرار بود مارتین اسکورسیزی جایزه یک عمر دستاورد سسنمایی را به دست بیاورد و سرانجام جایزه صدابرداری را برای هوگو دریافت کرد. اسکورسیزی در زمان دریافت جایزه یک عمر دستاورد هنری این جایزه کوتاه و استادانه درباره عشقش به سینما سخن گفت و با چشمان مرطوب جایزش را از دست ماکس فون سیدوی گرفت و کریستوف‌رلی با ارسال پیام ویدیویی او را نایفه سینما خواند و رابرت دنیرو نیز در پیامش از ۲۱ سال تجربه منحصر به فردش

مربل استرپ پس از ۲۱ سال توانست نظر داوران انگلیسی را به خود جلب کند و جایزه بهترین بازیگر نقش اول زن را برای بازی در باتوی آهنین بگیرد. او قبل از اینکه روی صحنه بیاید کشش خودش را روی پلמה‌جا گذاشت و از کالین فیپرث، برنده جایزه بفتا در سال پیش که جایزه را اهدا می‌کرد – خواست تا جایش را به عنوان یک شاهزاده عوض کند و زانو بزند و کفشش را بپزد و کند.

لندروور معروف سهراب سپهری از فردا در موزه خودروهای تاریخی ایران به نمایش عمومی درمی‌آید. این ماشین از سوی خانواده سهراب سپهری برای نمایش عمومی به مدت سه روز در اختیار بنیاد مستضعفان قرار گرفته است. این نمایشگاه از سه‌شنبه، ۲۵ بهمن ساعت ۹ صبح در موزه خودروهای تاریخی ایران در کیلومتر ۱۱ جاده مخصوص کرج، جنب فروشگاه سپه افتتاح می‌شود و به مدت سه روز تا ساعت هشت شب برای بازدیدید عموم مردم برپا خواهد بود.

گزارش تصویری